

Cattleya Bow Bells

Cattleya Edithiae (*C. Suzanne Hye* x *C. trianae*) x *Cattleya Suzanne Hye* (*C. gaskelliana* var. *alba* x *C. mossiae* var. *alba*) 1945

©Teksti Mirja Vuorisalo, Matti Niissalo ja Tuula Hulkkonen

Kuva ©Tuula Hulkkonen

Vanhemmat

Tärkein *Cattleya* Bow Bellsin vanhemmista on *C. gaskellianan* valkoinen klooni. *Cattleya gaskelliana* on kotoisin Venezuelasta, ja se on siellä 700–1000 m:n korkeudella rannikon vuoristossa elävä epifyytti tai litofyytti. Se kasvaa sekä kosteissa pilvimetsissä että kuivemmilla alueilla, jopa lähes täydessä auringossa. Lajin luonnonpopulaatiot ovat suuresti kärsineet liiallisesta keräilystä. *C. Bow Bells* on perinyt *C. gaskellianalta* kauniinmuotoisen kukan, sillä lajikkeen toiselta kantavanhemmalta, *C. mossiaelta*, ei tunneta erikoisen hyvämuotoisia valkoisia klooneja. Laajalle levinnyt ja paljon kasvatettu *C. mossiae* on valittu Venezuelan kansalliskasviksi. *C. Bow Bellsin* kolmannen kantavanhemman, *Cattleya trianaen*, vaikutus näkyy muun muassa kukan leveissä petaleissa.

Hoito-ohjeet

Katleijan hoidossa on tärkeää kasvu- ja lepokauden vuorottelu. Kun uusi verso alkaa kasvaa, lisätään vähitellen kastelua ja lannoitusta. Kesällä kastellaan runsaasti, jos istutusalue on riittävän läpäisevä. Tarkoituksena on saada kasvamaan muhkea bulbi, joka kukkii sitten varmasti. Kesällä katleijan voi siirtää suojaisalle katetulle ulkoavaruudelle, parvekkeelle tai kesäkasvihuoneeseen, jos se on riittävän ilmava. Seisovassa kosteudessa uusi verso mätänee helposti. Kasvihuoneessa on myös huolehdittava, ettei katleija jää muiden kasvien varjoon. Aluksi on kevyt varjostus tarpeen, mutta totuttelun jälkeen kasvi voi olla täydessä auringonpaisteessa.

Kasvin voi pitää ulkona syyskuullekin asti, niin kauan kuin päivät ovat aurinkoisia ja lämpimiä. Yöllämpö saa laskea tilapäisesti jopa alle 10 asteen. Jos on pitkään viileää ja sateista, kasvi siirretään sisälle valoisalle ikkunalle. Lannoitusta ja kastelua jatketaan, kunnes bulbi on valmis. Sen jälkeen kastelu lopetetaan, myös suihkuttamista vältetään, jotta uusi verso ei lähde kasvamaan. Kukinnan aikana kastellaan vain niukasti ja kukinnan jälkeen annetaan kasvin levätä, mielellään alle 20 asteen lämpötilassa. Talvella kastellaan muutaman kerran kylmällä vedellä, etteivät juuret kokonaan kuivu, – kylmällä siksi, ettei uusi verso innostu kasvamaan. Keväällä maaliskuussa kasvi herätetään talvilevosta, ja kasvualustan läpi lasketaan lämmintä vettä, niin että se kastuu kunnolla, ja samalla huuhdotaan talven pölyt pois lehdistä. Lannoitetta annetaan kasvukaudella mieluummin hyvin laimeana joka kastelussa kuin kerran kuukaudessa vahvana annoksena.

Istutus

Kasvun alkaessa katsotaan, että uusilla versoilla on tilaa kasvattaa juuret ruukun sisäpuolelle, muuten ne kärsivät kuivasta ilmasta. Jos ruukku on ahdas, kasvi kopautetaan ulos ruukusta. Takabulbeja leikataan pois pari kolme niin että kasviin jää kuitenkin vähintään 2–3 vanhaa bulbia. Juuripaakku asetetaan hyvin tuettuna uuden ruukun toiseen reunaan, jotta kasvavalle versolle jää tilaa. Kasvaville juurille voi laittaa vähän tuholaisista puhdistettua sammalta. Uudet juuret pitävät sumutuksesta.

Kasvualustan pitää olla lahoamatonta ja sokeripalaa suurempina palasina. Ruukusta 1/3 jätetään tyhjäksi juuria varten, kasvaessaan juuret pitävät kasassa harvaa kasvualustaa. Ampelissa kasvatettaessa suositeltavia ovat hiilet keveytensä takia, korkkitammen kaarna, viinipullon korkit kolmeen osaan paloitetuna, styrox ja männyn kaarnapalat. Ikkunalaudalla kasvatettaessa osa alustasta kannattaa korvata ruukun palasilla, jotta kasvi pysyy paremmin pystyssä. Kuvan katileija on kasvanut saviruukussa, jossa on ympäriinsä isoja reikiä.
